

ÁKVÖRDUN nr. H6

2012/EES/54/44

frá 16. desember 2010

um beitingu tiltekinna meginreglna varðandi söfnun tímabila skv. 6. gr. reglugerðar
(EB) nr. 883/2004 um samræmingu almannatryggingakerfa (*)

(Texti sem varðar EES og samning EB og Sviss)

(2011/C 45/04)

FRAMKVÆMDARÁÐIÐ UM SAMRÆMINGU
ALMANNATRYGGINGAKERFA HEFUR,aðildarríki tilkynnir sem slík, verði viðurkennd í
viðtökuaðildarríkinu án þess að efast sé um gildi þeirra.

með hliðsjón af a-lið 72. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 883/2004 frá 29. apríl um samræmingu almannatryggingakerfa ⁽¹⁾, en samkvæmt honum skal framkvæmdaráðið fjalla um álitafni er lúta að framkvæmd og túlkun ákvæða reglugerðar (EB) nr. 883/2004 og reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 987/2009 frá 16. september 2009 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EB) nr. 883/2004 um samræmingu almannatrygginga-kerfa ⁽²⁾,

í samræmi við skilyrðin sem mælt er fyrir um í annarri undirgrein 2. mgr. 71. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í t-lið 1. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004 er skilgreining á hugtakinu „tryggingatímabil“. Það leiðir af orðalagi t-liðar 1. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004 að tímabil, sem farið er með sem slík, séu jafngild tryggingatímabilum og þurfi ekki að vera jafngild iðgjaldatímabilum.
- 2) Í 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004 er kveðið á um meginregluna um söfnun tímabila. Beita skal þessari meginreglu á einsleitann hátt sem felur í sér söfnun tímabila sem gilda, samkvæmt innlendra löggjöf, eingöngu um rétt til bóta eða hækkunar á þeim.
- 3) Í 10. forsendu reglugerðar (EB) nr. 883/2004 er tilgreint að meginreglan um að leggja tilteknar aðstæður eða atburði að jöfnu skuli ekki hafa áhrif á meginregluna um söfnun tímabila.
- 4) Við beitingu meginreglunnar um söfnun tímabila, eins og mælt er fyrir um í 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004, verður að tryggja að tryggingatímabil, sem

- 5) Samtímis er nauðsynlegt að viðurkenna þá meginreglu að það sé áfram á valdsviði aðildarríkja að ákvarða eigin skilyrði fyrir veitingu almannatryggingabóta, að því tilskildu að þessum skilyrðum sé beitt án mismununar, og staðfesta að þessi meginregla verði ekki fyrir áhrifum af meginreglunni um söfnun tímabila. Viðtökuaðildarríki verður, sem fyrsta skref, að viðurkenna öll tilkynnt tímabil sem slík til að ryðja úr vegi mögulegum hindrunum í tengslum við stofnun réttinda og síðan, sem annað skref, að ákvarða hvort sérstök skilyrði aðildarríkis hafi verið uppfyllt.

- 6) Skilgreiningin á hugtakinu „tryggingatímabil“ hélt óbreytt í t-lið 1. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004 borið saman við r-lið 1. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71.

- 7) Þar eð þessi ákvörðun miðar að því að veita réttarvissu skal henni eingöngu beitt í tilvikum sem eru ákvörðuð eftir gildistöku hennar.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. Öll tryggingatímabil, hvort sem þau eru iðgjaldatímabil eða tímabil sem farið er með sem jafngild tryggingatímabilum samkvæmt innlendra löggjöf, falla undir hugtakið „tryggingatímabil“ við beitingu reglugerða (EB) nr. 883/2004 og (EB) nr. 987/2009.

2. Öll tímabil er varða viðkomandi tilvik, sem lokið er samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, skulu tekin til greina eingöngu með því að beita meginreglunni um söfnun tímabila, eins og mælt er fyrir um í 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004 og 12. gr. reglugerðar (EB) nr. 987/2009. Samkvæmt meginreglunni um söfnun tímabila er þess krafist að tímabilum, sem önnur aðildarríki tilkynna, sé safnað án þess að efast sé um gildi þeirra.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 45, 12.2.2011, bls. 5. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 92/2012 frá 30. apríl 2012 um breytingu á VI. viðauka (Félaglegt öryggi) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 166, 30.04.2004, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 284, 30.10.2009, bls. 1.

3. Eftir að hafa beitt meginreglunni um söfnun tímabila skv. 2. lið er það þó áfram á valdsviði aðildarríkja að ákvarða önnur skilyrði fyrir veitingu almannatryggingabóta, að teknu tilliti til 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004, að því tilskildu að þessum skilyrðum sé beitt án mismununar, og skal þessi meginregla ekki verða fyrir áhrifum af 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004.

4. Ákvörðun þessari skal einungis beitt í tilvikum sem eru ákvörðuð eftir gildistöku hennar.

5. Meðfylgjandi dæmi um beitingu 1., 2. og 3. liðar þessarar ákvörðunar í reynd eru hluti af þessari ákvörðun.

6. Ákvörðun þessi skal birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*. Ákvörðun þessi öðlast gildi fyrsta dag annars mánaðar eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Formaður framkvæmdaráðsins.

Keyina Mpeye

VIÐAUKI

DÆMI UM BEITINGU 1., 2. OG 3. LIÐ ÞESSARAR ÁKVÖRDUNAR Í REYND

Dæmi um beitingu 1. og 2. liðar ákvörðunarinnar:

Tryggður einstaklingur hefur að baki, samkvæmt löggjöf aðildarríkis A, 10 ár af iðgjaldatímabilum og tvö ár af jafngildum tímabilum sem gilda, samkvæmt löggjöf þess, eingöngu við útreikning.

Samkvæmt 1. lið ákvörðunarinnar skal því tilkynna 12 ár af tímabilum til aðildarríkis B.

Samkvæmt 2. lið (og 2. forsendu) í ákvörðuninni verður aðildarríki B að taka þessi 12 ár af tímabilum til greina sem slík í tengslum við söfnunina.

Dæmi um beitingu 2. og 3. liðar ákvörðunarinnar:

Tryggður einstaklingur hefur, samkvæmt löggjöf aðildarríkis A, greitt iðgjöld í 30 ár í tengslum við „raunverulega atvinnuþátttöku“. Löggjöf aðildarríkis A setur það skilyrði fyrir snemmtæknum lífeyri að hlutaðeigandi einstaklingur verði að sýna fram á a.m.k. 35 ára greiðslu iðgjalda í tengslum við „raunverulega atvinnuþátttöku“.

Tryggður einstaklingur hefur, samkvæmt löggjöf aðildarríkis B, stundað nám í 2 ár (tilkynnt sem jafngild námstímabil) og greitt iðgjöld í 3 ár í tengslum við „raunverulega atvinnuþátttöku“.

Samkvæmt 2. lið ákvörðunarinnar verður aðildarríki A að taka þessi 5 ár af tímabilum til greina sem slík í tengslum við söfnunina (fyrsta skref).

Samkvæmt 3. lið ákvörðunarinnar skal aðildarríki A síðan ganga úr skugga um að önnur skilyrði samkvæmt löggjöf þess séu uppfyllt (hér „raunveruleg atvinnuþátttöku“) og að þessum skilyrðum sé beitt án mismununar (annað skref).

Þar eð iðgjöld eru aðeins greidd í 3 ár í tengslum við „raunverulega atvinnuþátttöku“ í aðildarríki B er kröfum samkvæmt löggjöf aðildarríkis A um „raunverulega atvinnuþátttöku“ í 35 ár ekki fullnægt. Þar sem gengið er út frá því að ekki sé um neins konar (óbeina) mismunun á grundvelli þjóðernis að ræða þarf ekki að greiða snemmtækinn lífeyri samkvæmt löggjöf aðildarríkis A.